

Велика частина науковців, вважають, що необхідно встановити диференційовані ставки рентних платежів, що вже були передбачена Законом України «Про рентні платежі за нафту, природний газ і газовий конденсат», але дія якого сьогодні відмінена. Та все ж, диференційований метод дозволяє стабілізувати видобуток вуглеводнів на старих, мало- та низькодебітних родовищах і родовищах зі значною глибиною залягання, що враховує характеристику родовищ, різні витрати підприємств відповідно до умов видобутку та трудомісткості процесів видобування, що створювало стимули підприємствам продовжувати експлуатацію виснажених родовищ. Тобто використовуватися вилучені кошти повинні на користь суспільства в цілому, а саме – на забезпечення сталого розвитку економіки, і в т.ч. на забезпечення соціальних потреб населення. Саме такий податок повинен надходити до державного бюджету і повинен бути одним з основних фінансових джерел його наповнення, [1]. В цілях розвитку місцевої громади, відновлення територій видобування, зменшення та усунення нищівного впливу на них, вважаю необхідністю враховувати лише площу чи обсяг вилучених з економічного обороту надр і тому нараховувати податок за використання надр. Такі завдання має вирішувати місцева громада, тому й плата за надра повинна поповнювати місцевий бюджет.

Література.

1. Орлова В.К., Кафка С.М. Рентні платежі в нафтогазовій промисловості: формування та перерозподіл: матеріали між нар. наук.-практ. конф. «Економіка та управління в нафтогазовому комплексі України: актуальні проблеми, реалії та перспективи», 21-23.09.2016 р., м. Івано-Франківськ. – 2016. – С. 96-99.

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ МАЛОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ

*Плотницька В. В., студентка
Науковий керівник: Єрмак С. О., к.е.н., доцент
Донецький національний університет економіки і торгівлі
імені Михайла Туган-Барановського*

Мале підприємництво виступає одним з провідних секторів ринкової економіки. Роль малого підприємництва полягає головним

чином у вирішенні питання зайнятості й створенні додаткових робочих місць, сприянні структурній перебудові економіки, зміцненні економічної бази регіонів, збільшенні загальних обсягів виробництва, створенні сприятливого середовища для розвитку конкуренції, стимулюванні впровадження досягнень науково-технічного прогресу та формуванні нового соціального прошарку підприємців – власників.

Формування малого підприємництва в Україні завжди проходило шляхом самостійної ініціативи та самоорганізації суб'єктів підприємництва в рамках законодавства. Досить гострою є проблема формування фінансової бази становлення і розвитку малого бізнесу. Для цього йому повинні бути надані певні пільги. Це можуть бути пільги щодо оподаткування. Але проведена в нашій країні податкова політика не тільки не ефективна, але економічно небезпечна. Невиправдано високе оподаткування "вбиває" в Україні мале підприємство. Фахівці відзначають, що негативний вплив на процес становлення і розвитку малого підприємництва мають такі фактори:

- неповнота, суперечливість, і нестабільність діючої нормативно-правової бази розвитку малого підприємництва;
- невизначене ставлення держави до ролі малого підприємництва в соціально-економічному розвитку України;
- відсутність наукової стратегії проведення необхідних реформ і системного підходу до становлення та розвитку малого підприємництва;
- надмірний податковий тиск, нестабільність податкового законодавства, яке проводить до «активної тінізації» суб'єктів підприємницької діяльності [1].

За інформацією Державної служби статистики України [3] станом на 31.12.2015 року на обліку налічується 324598 тис. малих підприємств, що на 13,2 % менше до відповідного періоду 2014 року (373809 тис. од.). При тому у 2015 році кількість фізичних осіб – підприємців склала 1590448 тис. осіб, що на 19,7 % більше до попереднього року (1328392 тис. осіб) (табл. 1).

Найпоширенішими формами власності на сьогодні в Україні є: приватна, кількість підприємств за якою складає 201917 тис. од., комунальна – 11464 тис. од., державна - 4042 тис. од. Крім того, просліджується тенденція до зниження кількості підприємств із року в рік (табл. 2).

Таблиця 1 - Основні показники розвитку малих підприємств в Україні за 2012-2015 роки (складено за [3])

Показники	Рік			
	2012 г.	2013 г.	2014 г.	2015 г.
Кількість суб'єктів малого підприємництва, тис.од., у тому числі:	1679902	1579879	1702201	1915046
Кількість малих підприємств, тис.од.	354283	345048	373809	324598
Темп приросту за рік, %	-	-2,6	8,3	-13,2
МП на 10 тис. населення, од.	77	76	82	76
Кількість суб'єктів малого підприємництва – физ.осіб, тис.осіб	1325619	1234831	1328392	1590448
Темп приросту за рік, %	-	-6,8	7,6	19,7

Таблиця 2 - Структура кількості малих підприємств України за формами власності (складено за [3])

Форма власності	(тис. од.)						
	Рік			Відхилення, +/-		Темп зміни, %	
	2013 р.	2014 р.	2015 р.	2014 р. до 2013 р.	2015 р. до 2014 р.	2014 р. до 2013 р.	2015 р. до 2014 р.
Всього, у т. ч.:	235167	234116	217423	-1051	-16693	92,9	99,6
Державна	4519	4395	4042	-124	-353	92	97,3
Комунальна	12714	12512	11464	-202	-1048	91,6	98,4
Приватна	217934	217209	201917	-725	-15292	93	99,7
Власність міжнародних організацій та юридичних осіб інших держав	854	795	679	-59	-116	85,4	93,1

Отже, в Україні на сьогоднішній день є багато проблем, що перешкоджають розвитку малого підприємництва, вирішення яких забезпечить підвищення ефективності підприємницької діяльності. Необхідно створити відповідну нормативно-правову базу, яка повинна буде забезпечити реалізацію максимальних можливостей для розвитку малого бізнесу в Україні, формування і розвиток системи фінансово-кредитної підтримки малого підприємництва, а також розвиток ринкової інфраструктури малого бізнесу і зведення до мінімуму його оподаткування.

Література.

1. Перспективы развития малого бизнеса в Украине [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://www.rusnauka.com/13_EISN_2013/Economics/10_136407.doc.htm

2. Проблемы и перспективы развития предпринимательства в Украине [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://uchebnikionline.com/menedgment/organizatsiya_biznesu_-_skibitskiy_om/male_serednye_pidpriyemnitstvo.htm

3. Державна служба статистики України [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ: ЕЛЕМЕНТ МЕХАНІЗМУ УПРАВЛІННЯ ТУРИЗМОМ

Кирилюк І. М., к.е.н., доцент

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

Україна володіє значним природно-рекреаційним потенціалом, який за умови правильного, раціонального, науково-обґрунтованого та бережливого використання спроможний задовольнити не лише туристичні потреби українців, а й іноземних громадян. Тому на сучасному етапі розвитку туризму актуальним є пошук шляхів його розвитку в Україні на основі системного підходу до управління.

Незважаючи на ряд стримуючих чинників, туристична індустрія в Україні має позитивну динаміку розвитку. Туристичні потоки в Україні показують зростання розмірів в'їзного і виїзного туризму протягом останніх років (рис. 1). Ці показники у комплексі із наявністю тенденції до зростання внутрішніх туристичних потоків, свідчать про підвищення конкурентоспроможності України у міжнародному туристичному комплексі.

Ефективна виробнича діяльність підприємств туристичної індустрії можлива за таких умов:

- комплексна туристична послуга повинна задовольняти всі вимоги вітчизняного законодавства та інші вимоги регіону, суспільства;

- туристична послуга має відповідати потребам сфери застосування або призначення;

- туристичний продукт має задовольняти вимоги та очікування споживачів;

- туристичний продукт повинен відповідати стандартам та технічним вимогам;

- комплексна туристична послуга, з одного боку, повинна бути спрямована на одержання прибутку суб'єктами туристичної індустрії,